

sættes ind paa at undgaa, men staaende heroverfor giver det dog nogen Fortrøstning, at det forløbne Aar, alt taget i Betragtning, er gaaet bedre, end vi i Fjor turde vente. Naar dette er Tilfældet, maa det tilskrives mange forskellige Forhold, men det kan ikke omtvistes, at en betydelig Del af Æren herfor maa tilskrives Regeringens Arbejde og Ledelse af Landets Anliggender.« Forklaringen herpaa laa i, at *den nuværende Regering* havde en særlig Stilling, som i en Sum gjorde den til Repræsentant for Folkets nationale Forhaabninger, dets politiske Vilje og dets erhvervsmæssige Kunnen. Det var det, der berettigede til at sige, at uden for denne Regerings Grundlag og Udspring, Kongen og Folket, findes intet Danmark. Man havde spurgt om, hvor længe *den politiske og nationale Samling* vilde vare. Hertil var kun eet at svare: saa længe Landets Interesser kræver det. Nogle mente, at Samlingen i hvert Fald maatte høre op, naar Krigen er forbi, men dette var ingenlunde givet. De Opgaver, der vil følge med Genopbygningen efter Krigen, kunde let blive saa krævende, at de ikke lod sig løse gennem de hidtil kendte Kampe og Brydninger mellem Partigrupperinger, men vilde kræve en Koncentrering af hele Folkets politiske Evne, hvor der af Partierne i højere Grad kræves Vilje til at sideordne sig end til at bekæmpe hverandre.

Paa Bondepartiets Vegne fremsatte *Valdemar Thomsen* en Række kritiske Bemærkninger angaaende forskellige *Statsudgifter*, væsentligt paa Foranledning af Hovedrevisorernes Betænkning angaaende Statsregnskabet for 1939—40. Det drejede sig bl. a. om Udgiften til Udsendelse af Delegationer til handelspolitiske Forhandlinger i England i 1939—40, nogle Honorarer til Tjenestemænd under Matrikulsdirektoratet, Militærnægterlejerne, Ministeriernes Bladhold, Udgifterne til Afhentning og Udlevering af Øl til de af Statsbanernes Centralværksteder beskæftigede Arbejdere, Ministeriernes Pressesekretariat og Politiets Automobilkørsel. — Derefter fulgte nogle *udenrigspolitiske Betragtninger*, i hvilke Taleren gjorde gældende, at Finlands heltmodige Kamp mod Barbari og Gudløshed selvfølgelig ikke havde været helt uden Indflydelse paa den offentlige Mening her i Landet; »men forbavsende er det, at ikke enhver kan eller vil forstaa, at et Nederlag for Aksemagterne og dermed for Finland vil medføre for det første, at den asiatiske Pest som en Løbeild vil brede sig over hele det europæiske Kontinent, og for det andet, at Sovjetrusland vil faa — eller tage — Herredømmet over Østersøen og de tilstødende Farvande og dermed over Danmark«. Derfor var det rigtigt, naar Regeringen i sin Erklæring af 26. Juni 1941 gav Udtryk for, at Finland under tysk